

EL FEIXISME INTERNACIONAL TÉ LA MÀ FICADA A L'ESTAT ESPANYOL

Espanya, pol d'atracció per als 'ultres'

Malgrat l'aparent marginalitat de les seves manifestacions, l'extrema dreta espanyola té múltiples connexions internacionals, de vegades fins i tot actua com a dirigent i coordinadora. Mentrestant, l'administració no reacciona amb prou contundència.

Albert Punsola i Vilar

L'agressió a membres del CDS per joves feixistes en l'inici de la campanya electoral a Madrid no ha estat un fet sorprenent ni excepcional. No ha estat sorprenent perquè el tipus d'atac és característic de les *forces de xoc* de l'extrema dreta, i no ha estat excepcional perquè les agressions feixistes comencen a preocupar per la seva freqüència molts ciutadans de l'estat, fins i tot els poc compromesos políticament.

Si absurd és un atemptat, l'extrema dreta té en el seu *currículum* els més absurds de tots, com, per exemple, la sagnant matança de població civil a l'estació de Bolonya l'any 1980. La resposta a una agència de notícies d'un dels detinguts per l'agressió al CDS és prou clara: «No teníem res contra el CDS en especial, calia triar-ne un i el CDS ens queia prop d'on fem les reunions».

L'estat espanyol compta, i molt, en la xarxa internacional de l'extrema dreta, terme que engloba des d'ultraconservadors violents sense ideologia específica, fins a feixistes i neonazis. Ultradretans, principalment europeus, han trobat en Espanya terra d'acolliment i via lliure per a les seves actuacions. Les declaracions d'Antonio Zannetti, militant del CDS agredit el 9 d'octubre, donen una pista important per a traure l'entrellat d'aquest malson: «Els que em van agredir estaven comandats i pagats». Si a la resta d'Europa l'extrema dreta ha obtingut representació parlamentària (Front Nacional, Partit Republicà), a Espanya la manca de vots ha impulsat l'extrema dreta existent a replegar-se a l'ombra, i és també a l'ombra on actuen els peixos grossos del feixisme internacional. Així, mentre a Europa la ultradreta és visible i per tant detectable, la marginalització a la qual tendeix a Espanya la fa més perillosa i procliu a

mantenir contactes amb autèntics delinqüents internacionals.

La trama italiana

Especial rellevància té la *trama italiana* de qui gairebé tothom coneix la seva relació amb els serveis secrets espanyols a finals del franquisme. Però també hi ha grans sospites que ja en la democràcia participessin en el GAL en la lluita contra ETA. A part del famós dirigent de la internacional feixista, Stefano delle Chiaie, que va viure molt de temps a l'estat i que participà en nombroses accions, actualment viuen amb total llibertat a Espanya diversos *ultres* italians de renom com Ello Masagrande, buscat a Itàlia per diversos delictes i conspiració, Augusto Cauchi, també acusat de diversos delictes i fundador d'Ordine Nuovo. Altres ja estan en les mans de la justícia italiana i van confessar haver treballat per als serveis secrets espanyols, com Giancarlo Rognoni o Pierluigi Concutelli. Cal recordar que la justícia italiana en la seva

recerca d'*ultres* va arribar a Barcelona per obtenir revelacions del conegut Alberto Royuela.

La justícia i l'administració espanyola no s'han caracteritzat per un zel especial en la lluita pel que es coneix arreu com *trama negra*. I no sembla que doni el mateix valor a les accions violentes extremistes segons del costat que vinguin. Juan Bosch Tàpies, condemnat per la bomba contra la revista *El Popus*, atemptat en què va morir un treballador, es troba en llibertat condicional des de fa temps. D'altres *ultres* coneguts, com Ignacio Abad, José Fernández Cerrá, Carlos García Juliá, Gerardo López Laguna o Antonio Salmerón Campos, tots ells autors de diversos crims i assassinats, estaran en llibertat condicional entre els anys 1996 i 1999. En aquesta línia, el nebot del colpista Milans del Bosch, Alfonso Milans del Bosch, fou condemnat el 1988 a 4 anys de presó per assassinat frustrat. D'altra banda, Chile, Paraguai i Brasil són avui encara importants llocs de refugi per a ultradretans espanyols com en el seu dia ho van ser, junt amb altres nacions sud-americanes, per als oficials de les SS. El cas d'Emilio Hellín —assassí de la militant del PST, Yolanda González— és paradigmàtic. Hellín fugí a Sud-amèrica el

Les agressions feixistes comencen a preocupar per la seva freqüència. En la foto, manifestació de Fuerza Joven.

1988 aprofitant un permís i allà *ha refet* la seva vida. Les irregularitats en la concessió d'aquest permís van fer que l'advocat José Mariano Benítez de Lugo declarés que els «permisos de la democràcia són com els indults de la dictadura, ja que per als presos *ultres* tenen el mateix valor».

L'aparent feblesa

La ultradreta de l'estat espanyol es troba esmicolada: ADES, Círculos de Acción Hispanos, CEDADE, Hermandad de ex-combatientes, Joven Guardia Azul, Frente Nacional del Trabajo, Falange española y de las JONS, Frente de la Juventud, Juntas Españolas, Frente Anticomunista Español, Frente de Integración Falangista i, fins i tot, un Grupo Armado Valencianista Contra los Países Catalanes. Tot això només per anomenar uns quants grups. Aquesta hiperfragmentació pot fer pensar en principi en activitats locals sense coordinació a nivells més alts. Això és cert en alguns casos, en altres no. Falange Española y de las JONS i CEDADE tenen una àmplia connexió internacional que se centra a Galícia i Catalunya respectivament.

En el cas de Falange, aquesta organització té representacions a Cuxhaven (RFA), Friburg i Berna (Suïssa), París, Caracas, Río i Buenos Aires. Galícia és la seu central coordinadora d'aquestes representacions sota el comandament de José Luis Rodríguez Otero, que actualment es troba a Portugal en gestions per a integrar als *ultres* portuguesos en l'organització. Galícia és la comunitat espanyola amb més militants falangistes, uns 4.000, molts d'ells estudiants de dret i econòmiques. Els «destacaments exteriors» de Falan-

ge compten ara per ara amb 362 militants i 388 adherits, i és a Alemanya Federal on tenen més força, amb un total de 179 militants i 51 adherits. No cal dir que les relacions amb els grups neonazis alemanys —severament prohibits a la RFA— són excel·lents, fins

funcionar. Compten amb una maquinària pròpia que els permet realitzar molta propaganda —curiosament en fan en català— i entre els seus objectius immediats hi ha el de rehabilitar la figura d'Adolf Hitler, negar el genocidi jueu i atribuir les responsabili-

La ultradreta espanyola, bé que fragmentada, manté connexions internacionals.

al punt que molts d'aquests grups ja utilitzen el «Cara al sol» com a himne.

Amb el seu centre a Catalunya, CEDADE —fundada el 1966— és l'organització que agrupa els neonazis espanyols. Disposa d'una xarxa de corresponsals en moltes províncies espanyoles i a Florida, Califòrnia, NY (EUA), Gilserberg (RFA), Guadalajara (Mèxic) i Argentina. El 1979 CEDADE va inscriure al registre de partits polítics el Partido Europeo Nacional Revolucionario, que mai va arribar a

tats de la guerra mundial als grups financers internacionals aliens a l'Alemanya hitleriana. Tot i tenir la seu central a Barcelona, CEDADE estudia traslladar-la a Madrid a causa de l'augment de militància en aquella capital, que supera ja al de Barcelona. De fet, el darrer més d'abril va coordinar a Madrid una gran assemblea de neonazis vinguts d'Alemanya, França, Bèlgica i Holanda principalment, per a discutir sobre el renaixement del nazisme. □

Cronologia d'alguns fets dels últims anys relacionats amb la violència ultra

Desembre del 1983. Es condemnen vuit madrilenys ex-militants de Fuerza Nueva per haver assassinat amb colps de bat de beisbol un altre jove al parc d'El Retiro.

• **Febrer del 1984.** La policia descobreix un gran depòsit d'armes a Mataró a partir de les declaracions d'un ex-membre de Fuerza Joven acusat d'assassinat.

• **Març del 1984.** L'audiència de Barcelona condemna a 17 anys de presó 12 *ultres* per agressions a Sta. Coloma de Gramenet i tinença il·lícita d'armes.

• **Desembre del 1984.** Troballa d'armes, banderes de Falange, fotos de Tejero i José Antonio junt amb abundant literatura i revistes pornogràfiques en la seu de l'administració institucional de serveis institucionals, ex-seu de l'antic Sindicat Vertical a Barcelona.

• **Març del 1985.** Ultradretans agredeixen a Granada la gent que assisteix a un espectacle d'Els Comediants. La policia no hi fa res per impedir-ho.

• **Març del 1987.** Grups de *skinheads*

apallissen diversos independentistes al barri de Gràcia de Barcelona.

• **Juliol del 1988.** Es troben 40 quilos de goma-2 en una masia abandonada d'un poble de Lleida, a més de material d'entrenament i una fotografia del president Pujol que feien servir com a diana. Es comprova que el material pertany als *ultres*.

• **Abril del 1989.** Grups d'extrema dreta reivindiquen l'atemptat contra un repetidor de TV3 a Mallorca.

Albert Punsola